

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 87/2023
14.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК. бр. 432/21 од 12.08.2022. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1. бр. 875/22 од 19.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК. бр. 432/21 од 12.08.2022. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1. бр. 875/22 од 19.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу ЗК. бр. 432/21 од 12.08.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 03.07.2021. године до 30.07.2021. године, и изречена му је мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 8.000,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Прокупљу трошкове кривичног поступка у износу од 112.360,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж1. бр. 875/22 од 19.12.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Прокупљу ЗК. бр. 432/21 од 12.08.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Горан Тодоровић због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 246а став 3. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од

казне или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао сходно члану 488. став 2. ЗКП о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона, коју нумерички означава као повреду члана 439. тачка 1) ЗКП, иако суштински из садржине захтева произилази да побијане пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Наиме, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је нижестепеним пресудама повређен кривични закон на тај начин што судови нису окривљеног ослободили од казне иако је открио од кога је набавио опојну дрогу те детаљно описао поступање лица од кога је набавио опојну дрогу и који је на основу исказа окривљеног АА и процесуиран за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика (КЗ).

Одредбом члана 246а став 3. КЗ, прописано је да се учинилац дела из става 1. и 2. који је открио од кога набавља опојну дрогу, може ослободити од казне. Дакле, члан 246а став 3. КЗ предвиђа факултативан основ за ослобођење од кажњавања за кривично дело из става 1. и 2. овог члана, односно само могућност, али не и обавезу суда да у случају када окривљени открије лице од кога је набављао опојну дрогу истог и ослободи од казне за предметно дело, те подразумева и оцену суда да су испуњени услови за примену ове законске одредбе.

Полазећи од наведеног, како је окривљеном побијаним пресудама у делу одлуке о кривичној санкцији казна затвора у трајању од 2 године одмерена у границама прописаним за предметно кривично дело, то су по оцени Врховног касационог суда неосновани наводи захтева да је побијаним пресудама повређен кривични закон приликом одлуке о кривичној санкцији, јер суд у сваком конкретном случају може, када окривљени открије од кога је набавио опојну дрогу, окривљеног ослободити од казне, али не мора.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**